

plébánosnak adták át s a bizottság most köszönetet mond az adakozóknak.

— (A megsértett öreg honvédek.) Említettük ma, hogy a negyvennyolcas honvédek tegnapi gyűlésén milyen felháborodást keltett Veridikusz brosurája, melyben az öreg honvédek bántja. A gyűlésen, mint most értesülünk, elsősorban is Balogh Sándor alelnök indítványozta, hogy válaszolni kell röviden Veridikusznak, Mikár Zsigmond pedig azt javasolta, hogy a válasz csak a Veridikusz személyével foglalkozzék. A dologhoz hozzájárult Podmaniczky Frigyes báró is. A de mortuis nil nisi bene közmondást azonban nem hozta föl a brosurá megvitatásánál, hanem Fejérváry Imre, a csanádmegyei honvédegyesület elnöke.

— (Egyetemi hallgatók biztosítása.) Bécsből jelentik nekünk telefonon. Az egyetem és a főiskolák tanácsai elhatározták, hogy jövőben minden egyetemi hallgatónak biztosítania kell magát. Az egyetemi hallgatók félévénként 2 ffrt 53 kr biztosítási díjat fizetnek, a miért munkaképtelenség esetében 12.000 ffrtot kapnak. Abban az esetben, ha a kórtermekben, kiránduláson, előadás közben baleset éri őket, naponként három forintot kapnak.

— (A kőbányai templom.) Boltizár József püspök, általános érseki vikárius a minap Benedikóvícs Károly kőbányai plébánoshoz rendeletet küldött a kőbányai új templom felszentelése dolgában. A püspök kifejtéi rendeletében, hogy az egyházi szabályok szerint csak olyan templomot lehet ünnepiesen fölszentelni, a melynek konzekrációja föltartva van. Hogy pedig a föltárt konzekrállhassa a püspök, szükséges, hogy az oltárasztal lapja egy darab márványból legyen, közepén nyílással, a melybe a püspök az ereklyét teszi, és a melyet azután odaillo kőlappal és cementtel elzár. Ezt a nyílást többé senki sem bonthatja föl. A kőbányai új templom föltárasztal lapja azonban három darab márványból van összerakva s így nem lehet sem az oltárt, sem pedig a templomot fölszentelni. Boltizár püspök rendeletében utasítja a plébánost: gondoskodjék, hogy a föltárt minden tekintetben az egyházi szabályok szerint alakítsák át, mert addig nem lehet a templomot fölszentelni, sőt még a fölszentelés bizonyító jelei gyanánt szereplő tizenkét keresztet sem szabad falára ráfesteni. Az új templom felszentelésének napját később fogják megállapítani, ugyancsak az egyházi szabályok rendelkezései szerint.

— (A posta története.) A budapesti posta és táviró titkár szakkörének mai fölolvasó-estéjén Alfay Zoltán dr., posta- és táviró-titkár tartott érdekes előadást a posta történetéről. A budapesti postatisztek kebelében Demény postaigazgató kezdesére csak nemrég alakult egyesületnek célja egyrészt a postások művelődése tanulságos fölolvasások útján, másrészt a postaintézményeknek a közönséggel való megismeretése. A mai fölolvasásra szépszámu közönség jelent meg, a mely mindvégig nagy figyelemmel hallgatta az érdekes előadást.

A fölolvasó nem kronologikus történetét adja a posta fejlődésének, hanem inkább bölcséleti alapon a posta fontosságáról, szerepéről és jelentőségéről elmélkedik. Abból indul ki, hogy az ember természetesen szükséglete a közlekedés embertársával. Jellemző kijelentéseket hoz föl a világtörténelem elsőrangú szellemeitől, a melyek a postára vonatkoznak, így I. Frigyes Vilmos porosz király mondását, hogy civilizált államnak legfőbb kelléke a jó posta-szervezet. I. Napóleon szerint a posta nemcsak anyagi, hanem szellemi szolgálatot is teljesít. Összefüggése hozza a postát a sajtóval, a melynek segítőkészsége a jó posta, mert nélküle nem juthatna el az újság a világnak minden, még oly messze fekvő részébe. Végül fölveti a kérdést, hogy mire tanít a posta történelme? Arra, hogy a posta szerepét és fontosságát a legmagasabb szempontból lehet bírálni és azok, a kik a posta szolgálatában állanak, egy nagy ideálnak is tesznek szolgálatot.

A nagyszámu közönség lelkesen megölelte a fölolvasót.

— (Újságírók sorsjátéka.) A Budapesti Újságírók-egyesületének sorsjegy-bizottsága ma levelet írt Fuchs H. budapesti bankárnak, a ki az egyesület segítő alapja javára engedelmzett sorsjátékot rendezte. A levél a választmány nevében elismerését és köszönetét fejezi ki Fuchsnak sikeres tevékenységéért.

— (Merénylet egy fővárosi tisztviselő ellen.) Hamza Elek székesfővárosi tisztviselő majdnem áldozata lett egy elvakult ember boszújának. A merénylet Kispesten történt, a hol Hamza már évek óta lakik. Moldován Sándor kispesti lakos már régen haragos s elhatározta, hogy megöli. Tegnapelőtt megtámadta az utcán s a mikor Hamza védekezett, a merénylet revolvert rántott elő s egymásután háromszor rálőtt. Szerencsére egyik golyó sem talált s mielőtt még egyszer használhatta volna fegyverét, az összefutott emberek lefogták. Moldovánt átadták a kispesti csendőrségnek, a mely

tegnap Budapestre, a pestvidéki törvényszék fogházába kísérte.

— (Szociálista izgatás.) Kolozsvárott — mint tudósítónk táviratozza — a rendőrség tehetetlensége miatt több, Budapestről kiutasított szociálista izgatja a munkásokat. Ennek az izgatásnak következménye, hogy a szociálisták képviselőjelölt gyűlés címmel izgató plakátokon holnapra gyűlést hívtak össze. A gyűlést azonban nem tarthatják meg. A rendőrség ugyanis betiltotta, mert a gyűlést összehívók közül alig egy-kettőnek van választó joga.

— (A rablógyilkos hadapród.) Békéscsahai tudósítónk a következő részleteket jelenti Pikó László nyomdatulajdonos meggyilkolásáról: Pikó gyulai rokonaitól éjjel tizenegy órakor ért Csabára, hogy onnan a hajnali vonattal Kisjenőbe utazzék. A mint leszállott, egy szép asszony, Zsilák Jánosné magával csalta. Pikó követte az asszonyt, a ki a dohányraktár mögé vezette. A némbert áttölvél tartotta Pikót s e közben rontott oda Zsilák János ex-rendőr és Lakatos Géza volt hadapródtiszt helyettes.

— Hallja, mit művel itt maga! — riváltak Pikóra. Mi vasuti munkások vagyunk és az ilyen mit nem tártjuk.

Zsilák hirtelen köteleit hajtott Pikóra s Lakatos egyet csavart rajta. Lakatos fosztotta aztán ki, de igen csalódtak, mert mint mondják, a jó ruházatu intelligens ifjunál több pénzt sejtettek s mindössze 1 forint 25 krajcárt találtak nála. Elveték irományait s a Kenderföldön elásták a vizsgálat meghiusítása végett. Aztán Csorvársra utaztak. Valentiny rendőrbiztos kutatta ki az első nyomot s megtudta, hogy Zsilák megfordult a vasuton, holott máskor csak felesége szokott odajárni. Zsilár két nap mulva hazatért, hogy megtudja, mily irányban kutat a rendőrség. Az egyik rendőr a temetőben bujdosó Zsilákot elfogta s ezt kérdezte tőle.

— Hát a feleséged, meg Lakatos hol van?

— Tudtok mindent? szölt Zsilák egykori kenyeres társához. Az sem baj, vigyéél hát be.

Aztán apróra elmondta a gyilkosságot. A másik két cinkost Csorváron fogták el. Lakatos csabai katonai szolgálata óta ismeri Zsiláknét, a kívül viszonya volt. Náluk bujdosott, miután Fehértemplomból a katonai börtönből megszökött, a hol azért indítottak ellene vizsgálatot, mert beállított egyik főhadnagyának lakására s így szölt a főhadnagy feleségéhez:

— A főhadnagy ur kéret harminc forintot.

A katonatiszt neje gyanútlanul átadta a pénzt az intelligens szakaszvezetőnek, mert lassanként újra eddig a rangig kapaszkodott föl a lefokozott hadapród.

Pikónak egy felvidéki városban volt nyomdája, de a vállalat nem prosperált s elhatározta, hogy Kis-Jenőre viszi nyomdáját. Átutazóban érte a borzalmas halál. Nagy részvét mellett kísérték utolsó útjára. Balogh Sámuel törvényszéki vizsgálóbíró tegnap hallgatta ki a gyilkosokat, a kik megmutatták a gyilkosság helyét. Ma kísérték a házaspárt Gyulára, Lakatosot pedig már átadták a katonai hadbírósnak. A gyilkosokat, mint tudósítónk táviratozza, ma szállították be a békéscsahai ügyészéi fogházba.

— (A szántovai hitelhagyottak.) Mohácsi levelezőnk megdöbbenő hirt táviratoz nekünk. A Moháccsal határos Szántova bácsmegyei sokác községben holnap 1200 katolikus sokác átter a görögkeleti vallásra, mert templomukba behozták a magyarnyelvű szertartást. Az áttérők közt százötven gyermek van, a kiket a szerb papok hetek óta elkészítettek az új vallásra. Brankovics György patriárka megígérte az új szántovai szerb hitközségnek, hogy templomát és iskoláját fölépíti. Az ünnepre Mohácsról és a környékről sok szerb rándul Szántovára. A szertartást tizenkét görögkeleti pap fogja végezni. A tömeges áttérés izgatás következménye.

— (Négy sikkasztó.) Két magyarországi sikkasztóról küldenek hirt tudósítónk, két külföldit pedig az ottani hatóságok közölnék. Az első bűnös Zdravah József, a József kir. herceg nevével viselő 37. gyalogezred fiatal hadnagya, ki a kétségbeesett pillanatában annyira megfélekedezett magáról, hogy a század rábizott pénzéből 150 forintot elsikkasztott, azután megszökött. Feljött Budapestre, de nemrég elfogták és Temesvárra vitték, a hol a hadbírósnak rangvesztésre ítélte. A szerencsétlen fiatal embert alig másfél éve léptették hadnagygyá s mint kadét szintén a Nagyváradon állomásozó 37-ik gya-

logezredben szolgált. A másik sikkasztó Beczkó Miklós volt gyomai vasuti pénztáros, a ki még tavaly több ezer forinttal megkárosította az államot és azután kerekelt oldott. A sikkasztó pénztárost, mint tudósítónk táviratozza, hónapokig tartó nyomozás után ma elfogták a csendőrök.

A hamburgi rendőrség körözvényben tudatja a budapesti főkapitánysággal, hogy Rapeport József oroszországi születésű negyvenhárom esztendőss zsidóvallású szivargyáros beszüntette fizetését s a hitelezők százezere márkájával kerekelt oldott. A szökevény százhetven centiméter magas, erőteljes, haja, bajusza fekete, szeme sötét, arca kerek, arcszíne sárgás, kendőzött. A ki elfogja, ezer márká jutalmat kap. — A korneuburgi törvénységgel hivatalosan tudatta a budapesti rendőrséggel Hödl Alfréd dr. ügyvéd, volkersdorfi polgármester szökését, a melyről már megemlékeztünk. A polgármester háromezer forint községi és hetvenezer forint magánpénzt sikkasztott. Megállapították, hogy Hödl Bécsbe ment, a hol a Royal-szállóban lakott, a honnan az államvasutak pályaudvarára hajtatott. A sikkasztó negyvenkét esztendőss, de idősebbnek látszik, hatalmas termete előrehajlott, bajusza igen hosszú, szöke, teljesen kopasz, szürke kecskeszakállja van. Hosszu, olajszerű havelok van rajta.

— (Hitvesgyilkos irnok.) Este nyolcadfél órakor kegyetlen gyilkosság történt a Rákos-utca 15. számu házában; az áldozat egy fiatal asszony, a ki férje kezétől halt meg. Abban a házban lakik évek óta Kafka János, a fegyvergyár volt irnoka feleségével, született Laurincsek Katalinnal. A mióta a férjnek nincs állása, örökös volt a pörpatvar a családban; az asszony szemrehányással illette az urat, hogy nem keres semmit. Ma éppen együtt vacsoráztak s az asszony megint újra kezdte panasztát. Kafka annyira dühös lett, hogy fölkapta az asztalról a kenyérvágó kést s markolatig döfte menekülő felesége hátába. Véresen bukott a földre a boldogtalan nő és segítségért kiáltott. A szomszédban lakó szobaurak éppen kártyáztak s a zajra berohantak Kafkaékhoz s a mikor észrevették, mi történt, meg akarták fogni a gyilkost.

— Hozzám ne nyuljon senki, mert leszúrom! kiáltotta Kafka s kiszaladt a szobából.

A lépcsőre rohant, de sebes futásában elhibázta a lépést s elesett. Néhány lépcsőfokon legurult, a mire üldözői lefogták kezét-lábát s a házmeister rendőrt hívott. Kafka erősen vérzett a homlokán, mert esésében belevágta a köbe. Azalatt a szerencsétlen asszony véreből fetrengett s csakhamar elvesztette eszméletét. Értesítették a gyilkosságról a mentőket és a rendőrséget. A mire a mentők megérkeztek, már meghalt az asszony. A kés átvágta ütőerét s az asszony elvérzett. Nyolc óra után megérkezett a gyilkosság helyére Csócsán rendőrfogalmazó, Perényi dr. vizsgálóbíró s az inspekciós rendőrorvos. A halottat elszállították a boncoló intézetbe, a gyilkost pedig a főkapitányságra kísérték, előbb azonban bekötötték homloksejét. Az áldozat harminc esztendőss, Váchartyánra való. Régebben szobalány volt s Kafka szerelemből vette feleségül. A gyilkos huszonöt esztendőss, budapesti születésű iskolázott ember; a mikor a fegyvergyárból hanyagsága miatt elbocsátották, szatócsüzletet nyitott a Rákos-utcában, de a mikor lebontották azt a házat, a melyben az üzlet volt, fölhagyott a kereskedéssel s a mi készpénze volt, néhány hónap alatt elmulatta. Nyomor költözött a külvárosi lakásba s hogy a kenyér még se fogyjon ki, az asszony három orvosnővendéknek kiadta egyik szobáját. A férj féltékeny volt feleségére s e miatt is örökös volt köztük a civakodás, a melynek ma olyan tragikus következménye lett.

— (Üngyilkos uriaszony.) Elegáns fiatal asszony jelent meg ma délben a nyár-utcai Hungária fürdőben s jegyet váltott egy kabinba. Alig zárta be az ajtót, a mikor revolverlövés hangzta a kabinból. A fürdőszolgák berohantak, de már halva találták a szép asszonyt, a kinek halántékából szivárgott a vér. A rendőrség a tetemnézőbe vitette a halottat. Egy levelet találtak nála, a melyben azt írja, hogy egy szöke nő tudna róla fölvilágosítást adni. De hogy ki az a szöke nő, arról hallgat. Levelét végzi:

Tisztelt rendező ur! Boldogabb legyen, mint én. Fischerné, született Rátomyi Adél, 20 éves.

A rendőrség vizsgálatot indított, hogy kiderítse a titokzatos üngyilkosság titkát.

— (Rövid hírek.) Tíz éves találkozó. Fried József mérnök kéri iskolatársait, a kikkel az 1889-ik esztendőben együtt tett érettségi vizsgálatot a markó-utcai főreáliskolában, hogy tudassák vele lakásuk címét. Lakása a Teréz-kört 56-dik számu házában van. — Üngyilkosság. Essékéről írja